

'De zoete geur van zeedennen op een zomeravond'

Twee-onder-één-kap boerderij in de Wieringerwerf
Bouwjaar: 1934
Bewoner: Duco de Vries

Het was 1998. Duco de Vries woonde met zijn toenmalige partner in Amsterdam. Ze verwachtten hun eerste kind. Duco's ouders werden getipt door de makelaar: er stond een oude boerderij in de Wieringermeer te koop. Deze werd op dat moment verbouwd, zodat er plek zou komen voor twee huishoudens. „Het leek ons wel wat, nu we een baby zouden krijgen. Bovendien zocht ik naar een plek met meer privacy en minder drukte. Als fotograaf sta ik altijd 'aan', ik ben er voor de mensen die ik fotografeer. Die knop wil ik ook uit kunnen zetten.”

Het idee om te verhuizen naar de weidse Wieringermeer kwam dus op het juiste moment. „We gingen kijken, maar het was in die tijd nog wat hokkerig ingedeeld en niet al te groot. Kleine raampjes met nauwelijks zicht op de overwoekerde tuin met bosschages vlierstruiken. Maar plannen maken is leuk en verbouwen ook, dus ik wist: dat komt wel goed.”

„Na de aankoop trokken mijn ouders in de voormalige en net verbouwde schuur aan de ene kant. Wij hebben een aantal maanden verbouwd in het

voormalige woongedeelte en onder meer de eerste verdieping uitgebreid met extra slaapkamers, kleedruimte en kantoor.”

Ook de tuin werd verdeeld, zodat ieder zijn volwaardige woning met erf kreeg. Later kwam er nog een aanbouw over de hele zijde, met grote raampartijen en openslaande deuren naar de tuin.

Gedreven leven

„Aan de ene kant proef ik van het gedreven leven. Binnen mijn werk ontmoet ik veel mensen die groots carrière maken, met status bezig zijn, die van alles doen. En thuis ervaar ik een andere wereld, veel aardser. Dat is verfrissend. Inmiddels woon ik hier alleen met mijn jongste dochter, de oudste dochter is uit huis. Ik werk niet meer boven in kantoor, maar mijn bureau staat beneden, waar voorheen de speelhoek was en mijn dochters met blokken speelden.” Vanuit de woonkamer is er aan drie zijden uitzicht op weilanden, water, gewassen, riet, bomen, schapen. „Het is een idyllische plek.” Al beseft Duco dat hij hier niet voor eeuwig blijft. „Ik

heb geen haast, maar het huis en ook de tuin verdienen veel aandacht en liefde. Ik werk hard, dus ik doe deze plek eigenlijk tekort.”

Op zondagochtenden wakker worden bij de haard: „Met in de linkerhand een boek, rechts een kop koffie. Staren in het vuur, naar mijn verzamelde kunst of naar mijn lief. Fantastisch.”

Intimiteit

Of aan tafel zitten, kijken naar de natuur die weer ontluikt, de bomen die hij zelf heeft geplant, de plannen voor het nieuwe seizoen. En straks: „Elk jaar opnieuw geniet ik van de hoeken in de tuin die ik heb gebouwd. Ik ga binnenkort de vlonder aan de vaart weer vrijmaken van bramenstruiken, een heerlijke plek. En wat kan ik genieten van de zomeravonden: met een kampvuur, de zoete geur van de zeedennen, de lichtjes vanuit huis en de klank van muziek. Zo veel intimiteit, Hiervoor zou ik nooit meer weg willen.”

*Wil jij ook laten zien hoe jij woont?
Mail naar vrij@mediahuis.nl*